

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

N°. 27.

DEEL II.

1 Januari 1906.

INHOUD: Dr. A. J. VAN ROSSUM, Vlooien en melaatschheid. — Dr. A. J. VAN ROSSUM, Waarneming over eene *Agrotis pronuba-rups*. — Dr. A. C. OUDEMANS, Acarologische Aanteekenigen XXI. — Dr. A. C. OUDEMANS, Nieuwe Classificatie der Acari. — Dr. A. C. OUDEMANS, Morphologische beteekenis van de leden der mandibula bij de Acari. — Mr. A. F. A. LEESBERG, Merkwaardige vonnissen. — Dr. J. C. H. DE MEIJERE, Lijst der merkwaardigste Diptera, gevangen te Maarsbergen, 21 Mei 1905, ter gelegenheid van de Zomervergadering der Ned. Ent. Vereeniging. — C. J. H. BIERMAN JR., Cicadologische Aanteekenigen II. — M. CALAND, Vlinderfauna van Zutphen.

Vlooien en Melaatschheid.

In »Societas entomologica« van 1 Sept. 1905 (Jahrg. XX, N° 11) komt een opstel voor get. »Fleas and Disease«. De schrijver, C. F. Baker te Santiago de las Vegas op Cuba, zegt hierin o. a.:

Niet minder merkwaardig dan het verband, dat ontdekt werd tusschen muggen en malaria of gele koorts, is het nieuws, dat thans bekend gemaakt wordt door Dr. Ashmead »the leprosy expert« van New-York. Deze toch vermeldt, dat Dr. Carrasquillo te Bogota »den bacil van Hansen« gevonden heeft in het darmkanaal van vlooien.

De snelheid, waarmede de melaatschheid zich van enkele

plaatselijke gevallen weldra uitbreidde tot verontrustende epidemieën in sommige der zuidelijke vlooienrijke steden, is volgens Dr. Ashmead waarschijnlijk toe te schrijven aan inenting door vlooienbeten.

Naar aanleiding van onderzoekingen over de verspreiding der pest door vlooien, heeft Baker er vroeger reeds op gewezen (Proc. U. S. Nat. Mus. Vol. 27, 1904), dat de vlooien der ratten in warmere gewesten nauw verwant zijn aan de menshenvloo en dat zij hier dus eerder den mensch zullen bijten dan de rattenvlooien in kouder luchtstreek, welke niet zoo nauw verwant zijn aan *Pulex irritans* L. Het is nu noodig te onderzoeken, of sommige dezer zuidelijke rattenvlooien — waarvan verscheidene soorten bestaan — den mensch wellicht bijzonder gaarne aantasten.

Na Ashmead's mededeeling is het dus van het hoogste belang, om eene volledige studie te maken van alle vlooien-soorten, welke in de Vereenigde Staten en tropisch Amerika voorkomen op ratten, muizen, honden en katten, daar de wetenschappelijke kennis dezer parasieten den grondslag moet vormen voor verder geneeskundig en bacteriologisch onderzoek, evenzoo als dit bijv. bij de muggen ten opzichte der gele koorts geschied is. Het groote gewicht der zaak vereischt bij de meeste nauwkeurigheid de hulp van velen. In aansluiting aan vroegere mededeelingen omtrent vlooien, wil Baker dit werk voortzetten; zijne woonplaats in de tropen, juist in een centrum van melaatschheid, maakt hem dit mogelijk, vooral ook door de zeer gewaardeerde medewerking van Dr. O. Leland Howard te Washington, Dr. Lutz te Sao Paulo, Brazilië, Dr. Carter, van de Universiteit van Texas, te Galveston en anderen. Hij doet tevens een beroep op entomologen, medici en alle personen, welke er belang in stellen, om hem vlooien te bezorgen, vooral ook van de Sandwich-eilanden, Suriname en andere tropische gewesten der aarde. Voor alle exemplaren met aan-

giften van vindplaats en gastheer zal Baker dadelijk zijn dank en later een volledig rapport inzenden.

A. J. VAN ROSSUM.

Waarnemingen over eene *Agrotis pronuba*-rups.

In N°. 26, Deel II, der Entom. Berichten, werd o. a. door mij medegedeeld, dat toen ook rupsen van *Agrotis pronuba* L. met Toluyleen-rood gevoed waren. Zij waren in het laatst van Augustus op klit gevonden; bladeren van weegbree en zuring werden aan de bovenzijde met eene oplossing der kleurstof bestreken, en met graagte door de rupsen genuttigd, totdat zij in het begin van October niet meer uit den grond te voorschijn kwamen. Beide exemplaren waren hierbij licht karmijnrood geworden. In de laatste dagen van November het glas naziend, bevond ik, dat de eene rups dood en beschimmeld was; de andere zag er oogenschijnlijk zéér welvarend uit, maar had, na ruim zeven weken geen voedsel meer te hebben gebruikt, de roode kleur verloren en was weder lichtgroen geworden!

Verkleuring van karmijnroode poppen van *Pieris brassicae*, waarvan de rupsen met Toluyleen-rood gevoed waren, werd door mij aan den invloed van het licht toegeschreven. Het blijkt nu, dat er, bij afsluiting van licht, toch andere oorzaken kunnen zijn, die dit verschijnsel in het lichaam van het levende dier teweeg brengen.

A. J. VAN ROSSUM.

Acarologische Aanteekeningen XXI.

Hyalomma syriacum C. L. Koch. Op eene *Cinixis erosa* (schildpad uit St. George d'Elmina), 's-Gravenhage, Oudemans; op eene *Testudo graeca*, Rotterdam, P. J. M. Schuyt.

Liponyssus pipistrelli nov. sp. *Protonympha*, 535 μ , wit, breed ovaal; met schouders boven pooten I en II; voorrugschild langer dan breed, met zeer kleine vertex-haren en 10 paar